

Til lovforslag nr. L 102. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 11. december 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i flere møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Kommunernes Landsforening og Tandlægenes Nye Landsforening.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokratiet finder lovforslaget centralistisk og stridende imod det kommunale selvstyre. Socialdemokratiet beklager, at sundhedsministeren ikke har fulgt sædvane og forhandlet om lovforslaget med Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner, så meget mere som Kommunernes Landsforening ikke er enig med sundhedsministeren, hverken om de eksisterende udgifter pr. barn eller om behovet for denne indgriben i en ellers god udvikling. Dertil kommer, at lovforslaget alene rammer kommuner med kommunal tandpleje, idet der ikke eksisterer styringsinstrumenter i forhold til privat

tandlægepraksis. I øvrigt har kommunerne allerede gennemført besparelser som resultat af den forbedrede tandsundhed, således som det også klart fremgår af henvendelsen fra Tandlægenes Nye Landsforening.

Det fremgår af sundhedsministerens svar på stillede spørgsmål, at besparelsen vil være 30 mio. kr. i 1990 og 55 mio. kr. på årsbasis.

Under udvalgsbehandlingen er det konstateret, at det næppe bliver muligt at spare det beløb, som sundhedsministeren forventer at spare, idet en stor del af tandlægerne er tjenestemandsansatte og ikke kan opsiges uden flerårige udgifter for kommunerne. Ca. halvdelen af landets kommuner har kun tjenestemænd tilbage, alle andre er sparet væk. Enkelte kommuner har endog kun 1 tandlæge ansat. Sundhedsministeren har yderligere oplyst, at der er planlagt store besparelser på tandretningsbudgetterne. Ministeren har meddelt, at der vil blive udsendt visitationsregler for tandreguleringsbehandling svarende til et niveau på 20-25 pct., hvilket skønnes at ville give en besparelse på 20 mio. kr. i 1990 og 30 mio. kr. på årsbasis. Dette niveau for tandreguleringsbehandling er væsentligt under det niveau, et ekspertudvalg, der er nedsat af Sundhedsministeriet, anbefaler som minimum. Man kan deraf slutte, at der ikke vil være mulighed for at behandle selv komplicerede tilfælde, da udgifterne til denne specialbehandling er stærkt varierende. De bebudede besparelser svarer formentlig til 1/6 af de nuværende udgifter.